איכה *Lamentations*

1 א

1 א איכה ישבה בדד העיר רבתי עם היתה כאלמנה
רבתי בגוים שרתי במדינות היתה למס:
2 ב בכו תבכה בלילה ודמעתה על לחיה אין-לה
מנחם מכל-אהביה כל-רעיה בגדו בה היו לה
לאיבים:
3 ג גלתה יהודה מעני ומרב עבדה היא ישבה בגוים
לא מצאה מנוח כל-רדפיה השיגוה בין המצרים:
4 ד דרכי ציון אבלות מבלי באי מועד כל-שעריה
שוממין כהניה נאנחים בתולתיה נוגות והיא
מר-לה:
5 ה היו צריה לראש איביה שלו כי-יהוה הוגה על
רב-פשעיה עולליה הלכו שבי לפני-צר:
6 ו ויצא מן בת-ציון כל-הדרה היו שריה כאילים
לא-מצאו מרעה וילכו בלא-כח לפני רודף:
7 ז זכרה ירושלם ימי עניה ומרודיה כל מחמדיה
אשר היו מימי קדם בנפל עמה ביד-צר ואין
עוזר לה ראוה צרים שחקו על משבתה:
8 ח חטא חטאה ירושלם על-כן לנידה היתה
כל-מכבדיה הזילוה כי-ראו ערותה גם-היא
נאנחה ותשב אחור:
9 ט טמאתה בשוליה לא זכרה אחריתה ותרד פלאים
אין מנחם לה ראה יהוה את-עניי כי הגדיל
אויב:
10 י ידו פרש צר על כל-מחמדיה כי-ראתה גוים באו
מקדשה אשר צויתה לא-יבאו בקהל לך:
11 יא כל-עמה נאנחים מבקשים לחם נתנו מחמודיהם
באכל להשיב נפש ראה יהוה והביטה כי הייתי
זוללה:
12 יב

לוא אליכם כל-עברי דרך הביטו וראו אם-יש
מכאוב כמכאבי אשר עולל לי אשר הוגה יהוה
ביום חרון אפו:
13 יג ממרום שלח-אש בעצמתי וירדנה פרש רשת לרגלי
השיבני אחור נתנני שממה כל-היום דוה:
14 יד נשקד על פשעי בידו ישתרגו עלו על-צוארי
הכשיל כחי נתנני אדני בידי לא-אוכל קום:
15 טו סלה כל-אבירי אדני בקרבי קרא עלי מועד
לשבר בחורי גת דרך אדני לבתולת בת-יהודה:
16 טז על-אלה אני בוכיה עיני עיני ירדה מים
כי-רחק ממני מנחם משיב נפשי היו בני
שוממים כי גבר אויב:
17 יז פרשה ציון בידיה אין מנחם לה צוה יהוה
ליעקב סביביו צריו היתה ירושלם לנדה
ביניהם:
18 יח צדיק הוא יהוה כי פיהו מריתי שמעו-נא
כל-עמים וראו מכאבי בתולתי ובחורי הלכו
בשבי:
19 יט קראתי למאהבי המה רמוני כהני וזקני בעיר
גועו כי-בקשו אכל למו וישיבו את-נפשם:
20 כ ראה יהוה כי-צר-לי מעי חמרמרו נהפך לבי
בקרבי כי מרו מריתי מחוץ שכלה-חרב בבית
כמות:
21 כא שמעו כי נאנחה אני אין מנחם לי כל-איבי
שמעו רעתי ששו כי אתה עשית הבאת יום-קראת
ויהיו כמוני:
22 כב תבא כל-רעתם לפניך ועולל למו כאשר עוללת
לי על כל-פשעי כי-רבות אנחתי ולבי דוי:

2 ב

1 א איכה יעיב באפו אדני את-בת-ציון השליך
משמים ארץ תפארת ישראל ולא-זכר הדם-רגליו
ביום אפו:

2 ב בלע אדני לא חמל את כל-נאות יעקב הרס
בעברתו מבצרי בת-יהודה הגיע לארץ חלל
ממלכה ושריה:
3 ג גדע בחרי-אף כל קרן ישראל השיב אחור ימינו
מפני אויב ויבער ביעקב כאש להבה אכלה
סביב:
4 ד דרך קשתו כאויב נצב ימינו כצר ויהרג כל
מחמדי-עין באהל בת-ציון שפך כאש חמתו:
5 ה היה אדני כאויב בלע ישראל בלע כל-ארמנותיה
שחת מבצריו וירב בבת-יהודה תאניה ואניה:
6 ו ויחמס כגן שכו שחת מועדו שכח יהוה בציון
מועד ושבת וינאץ בזעם-אפו מלך וכהן:
7 ז זנח אדני מזבחו נאר מקדשו הסגיר ביד-אויב
חומת ארמנותיה קול נתנו בבית-יהוה כיום
מועד:
8 ח חשב יהוה להשחית חומת בת-ציון נטה קו
לא-השיב ידו מבלע ויאבל-חל וחומה יחדו
אמללו:
9 ט טבעו בארץ שעריה אבד ושבר בריחיה מלכה
ושריה בגוים אין תורה גם-נביאיה לא-מצאו
חזון מיהוה:
10 י ישבו לארץ ידמו זקני בת-ציון העלו עפר
על-ראשם חגרו שקים הורידו לארץ ראשן בתולת
ירושלם:
11 יא כלו בדמעות עיני חמרמרו מעי נשפך לארץ
כבדי על-שבר בת-עמי בעטף עולל ויונק
ברחבות קריה:
12 יב לאמתם יאמרו איה דגן ויין בהתעטפם כחלל
ברחבות עיר בהשתפך נפשם אל-חיק אמתם:
13 יג מה-אעידך מה אדמה-לך הבת ירושלם מה
אשוה-לך ואנחמך בתולת בת-ציון כי-גדול כים
שברך מי ירפא-לך:
14 יד נביאיך חזו לך שוא ותפל ולא-גלו על-עונך

להשיב שביתך ויחזו לך משאות שוא ומדוחים:
15 טו ספקו עליך כפים כל-עברי דרך שרקו וינעו
ראשם על-בת ירושלם הזאת העיר שיאמרו כלילת
יפי משוש לכל-הארץ:
16 טז פצו עליך פיהם כל-אויביך שרקו ויחרקו-שן
אמרו בלענו אך זה היום שקוינהו מצאנו
ראינו:
17 יז עשה יהוה אשר זמם בצע אמרתו אשר צוה
מימי-קדם הרס ולא חמל וישמח עליך אויב
הרים קרן צריך:
18 יח צעק לבם אל-אדני חומת בת-ציון הורידי כנחל
דמעה יומם ולילה אל-תתני פוגת לך אל-תדם
בת-עינך:
19 יט קומי רני בליל לראש אשמרות שפכי כמים לבך
נכח פני אדני שאי אליו כפיך על-נפש עולליך
העטופים ברעב בראש כל-חוצות:
20 כ ראה יהוה והביטה למי עוללת כה אם-תאכלנה
נשים פרים עללי טפחים אם-יהרג במקדש אדני
כהן ונביא:
21 כא שכבו לארץ חוצות נער וזקן בתולתי ובחורי
נפלו בחרב הרגת ביום אפך טבחת לא חמלת:
22 כב תקרא כיום מועד מגורי מסביב ולא היה ביום
אף-יהוה פליט ושריד אשר-טפחתי ורביתי איבי
כלם:

3 ג

1 א אני הגבר ראה עני בשבט עברתו:
2 ב אותי נהג וילך חשך ולא-אור:
3 ג אך בי ישב יהפך ידו כל-היום:
4 ד בלה בשרי ועורי שבר עצמותי:
5 ה בנה עלי ויקף ראש ותלאה:
6 ו במחשכים הושיבני כמתי עולם:
7 ז גדר בעדי ולא אצא הכביד נחשתי:

8 ח גם כי אזעק ואשוע שתם תפלתי:

9 ט גדר דרכי בגזית נתיבתי עוה:

10 י דב ארב הוא לי אריה במסתרים:

11 יא דרכי סורר ויפשחני שמני שמם:

12 יב דרך קשתו ויציבני כמטרא לחץ:

13 יג הביא בכליותי בני אשפתו:

14 יד הייתי שחק לכל-עמי נגינתם כל-היום:

15 טו השביעני במרורים הרוני לענה:

16 טז ויגרס בחצץ שני הכפישני באפר:

17 יז ותזנח משלום נפשי נשיתי טובה:

18 יח ואמר אבד נצחי ותוחלתי מיהוה:

19 יט זכר-עניי ומרודי לענה וראש:

20 כ זכור תזכור ותשיח עלי נפשי:

21 כא זאת אשיב אל-לבי על-כן אוחיל:

22 כב חסדי יהוה כי לא-תמנו כי לא-כלו רחמיו:

23 כג חדשים לבקרים רבה אמונתך:

24 כד חלקי יהוה אמרה נפשי על-כן אוחיל לו:

25 כה טוב יהוה לקוו לנפש תדרשנו:

26 כו טוב ויחיל ודומם לתשועת יהוה:

27 כז טוב לגבר כי-ישא על בנעוריו:

28 כח ישב בדד וידם כי נטל עליו:

29 כט יתן בעפר פיהו אולי יש תקוה:

30 ל יתן למכהו לחי ישבע בחרפה:

31 לא כי לא יזנח לעולם אדני:

32 לב כי אם-הוגה ורחם כרב חסדו:

33 לג כי לא ענה מלבו ויגה בני-איש:

34 לד לדכא תחת רגליו כל אסירי ארץ:

35 לה להטות משפט-גבר נגד פני עליון:

36 לו לעות אדם בריבו אדני לא ראה:

37 לז מי זה אמר ותהי אדני לא צוה:

38 לח מפי עליון לא תצא הרעות והטוב:

39 לט מה-יתאונן אדם חי גבר על-חטאו:

40 מ נחפשה דרכינו ונחקרה ונשובה עד-יהוה:

41 מא

נשא לבבנו אל-כפים אל-אל בשמים:

42 מב נחנו פשענו ומרינו אתה לא סלחת:

43 מג סכתה באף ותרדפנו הרגת לא חמלת:

44 מד סכותה בענן לך מעבור תפלה:

45 מה סחי ומאוס תשימנו בקרב העמים:

46 מו פצו עלינו פיהם כל-איבינו:

47 מז פחד ופחת היה לנו השאת והשבר:

48 מח פלגי-מים תרד עיני על-שבר בת-עמי:

49 מט עיני נגרה ולא תדמה מאין הפגות:

50 נ עד-ישקיף וירא יהוה משמים:

51 נא עיני עוללה לנפשי מכל בנות עירי:

52 נב צוד צדוני כצפור איבי חנם:

53 נג צמתו בבור חיי וידו-אבן בי:

54 נד צפו-מים על-ראשי אמרתי נגזרתי:

55 נה קראתי שמך יהוה מבור תחתיות:

56 נו קולי שמעת אל-תעלם אזנך לרוחתי לשועתי:

57 נז קרבת ביום אקראך אמרת אל-תירא:

58 נח רבת אדני ריבי נפשי גאלת חיי:

59 נט ראיתה יהוה עותתי שפטה משפטי:

60 ס ראיתה כל-נקמתם כל-מחשבתם לי:

61 סא שמעת חרפתם יהוה כל-מחשבתם עלי:

62 סב שפתי קמי והגיונם עלי כל-היום:

63 סג שבתם וקימתם הביטה אני מנגינתם:

64 סד תשיב להם גמול יהוה כמעשה ידיהם:

65 סה תתן להם מגנת-לב תאלתך להם:

66 סו תרדף באף ותשמידם מתחת שמי יהוה:

4 ד

1 א איכה יועם זהב ישנא הכתם הטוב תשתפכנה
אבני-קדש בראש כל-חוצות:

2 ב בני ציון היקרים המסלאים בפז איכה נחשבו
לנבלי-חרש מעשה ידי יוצר:

3 ג גם-תנין חלצו שד היניקו גוריהן בת-עמי

לאכזר כי ענים במדבר:
4 ד דבק לשון יונק אל-חכו בצמא עוללים שאלו
לחם פרש אין להם:
5 ה האכלים למעדנים נשמו בחוצות האמנים עלי
תולע חבקו אשפתות:
6 ו ויגדל עון בת-עמי מחטאת סדם ההפוכה
כמו-רגע ולא-חלו בה ידים:
7 ז זכו נזיריה משלג צחו מחלב אדמו עצם
מפנינים ספיר גזרתם:
8 ח חשך משחור תארם לא נכרו בחוצות צפד עורם
על-עצמם יבש היה כעץ:
9 ט טובים היו חללי-חרב מחללי רעב שהם יזובו
מדקרים מתנובת שדי:
10 י ידי נשים רחמניות בשלו ילדיהן היו לברות
למו בשבר בת-עמי:
11 יא כלה יהוה את-חמתו שפך חרון אפו ויצת-אש
בציון ותאכל יסודתיה:
12 יב לא האמינו מלכי-ארץ וכל ישבי תבל כי יבא
צר ואויב בשערי ירושלם:
13 יג מחטאת נביאיה עונות כהניה השפכים בקרבה דם
צדיקים:
14 יד נעו עורים בחוצות נגאלו בדם בלא יוכלו
יגעו בלבשיהם:
15 טו סורו טמא קראו למו סורו סורו אל-תגעו כי
נצו גם-נעו אמרו בגוים לא יוסיפו לגור:
16 טז פני יהוה חלקם לא יוסיף להביטם פני כהנים
לא נשאו זקנים לא חננו:
17 יז עודינה תכלינה עינינו אל-עזרתנו הבל
בצפיתנו צפינו אל-גוי לא יושע:
18 יח צדו צעדינו מלכת ברחבתינו קרב קצינו מלאו
ימינו כי-בא קצינו:
19 יט קלים היו רדפינו מנשרי שמים על-ההרים
דלקנו במדבר ארבו לנו:
20 כ

רוח אפינו משיח יהוה נלכד בשחיתותם אשר
אמרנו בצלו נחיה בגוים:
21 כא שישי ושמחי בת-אדום יושבתי בארץ עוץ
גם-עליך תעבר-כוס תשכרי ותתערי:
22 כב תם-עונך בת-ציון לא יוסיף להגלותך פקד
עונך בת-אדום גלה על-חטאתיך:

5 ה

1 א זכר יהוה מה-היה לנו הביט וראה את-חרפתנו:
2 ב נחלתנו נהפכה לזרים בתינו לנכרים:
3 ג יתומים היינו אין אב אמתינו כאלמנות:
4 ד מימינו בכסף שתינו עצינו במחיר יבאו:
5 ה על צוארנו נרדפנו יגענו לא הונח-לנו:
6 ו מצרים נתנו יד אשור לשבע לחם:
7 ז אבתינו חטאו אינם אנחנו עונתיהם סבלנו:
8 ח עבדים משלו בנו פרק אין מידם:
9 ט בנפשנו נביא לחמנו מפני חרב המדבר:
10 י עורנו כתנור נכמרו מפני זלעפות רעב:
11 יא נשים בציון ענו בתלת בערי יהודה:
12 יב שרים בידם נתלו פני זקנים לא נהדרו:
13 יג בחורים טחון נשאו ונערים בעץ כשלו:
14 יד זקנים משער שבתו בחורים מנגינתם:
15 טו שבת משוש לבנו נהפך לאבל מחלנו:
16 טז נפלה עטרת ראשנו אוי-נא לנו כי חטאנו:
17 יז על-זה היה דוה לבנו על-אלה חשכו עינינו:
18 יח על הר-ציון ששמם שועלים הלכו-בו:
19 יט אתה יהוה לעולם תשב כסאך לדר ודור:
20 כ למה לנצח תשכחנו תעזבנו לארך ימים:
21 כא השיבנו יהוה אליך ונשוב חדש ימינו כקדם:
22 כב כי אם-מאס מאסתנו קצפת עלינו עד-מאד:

This book in English or Latin